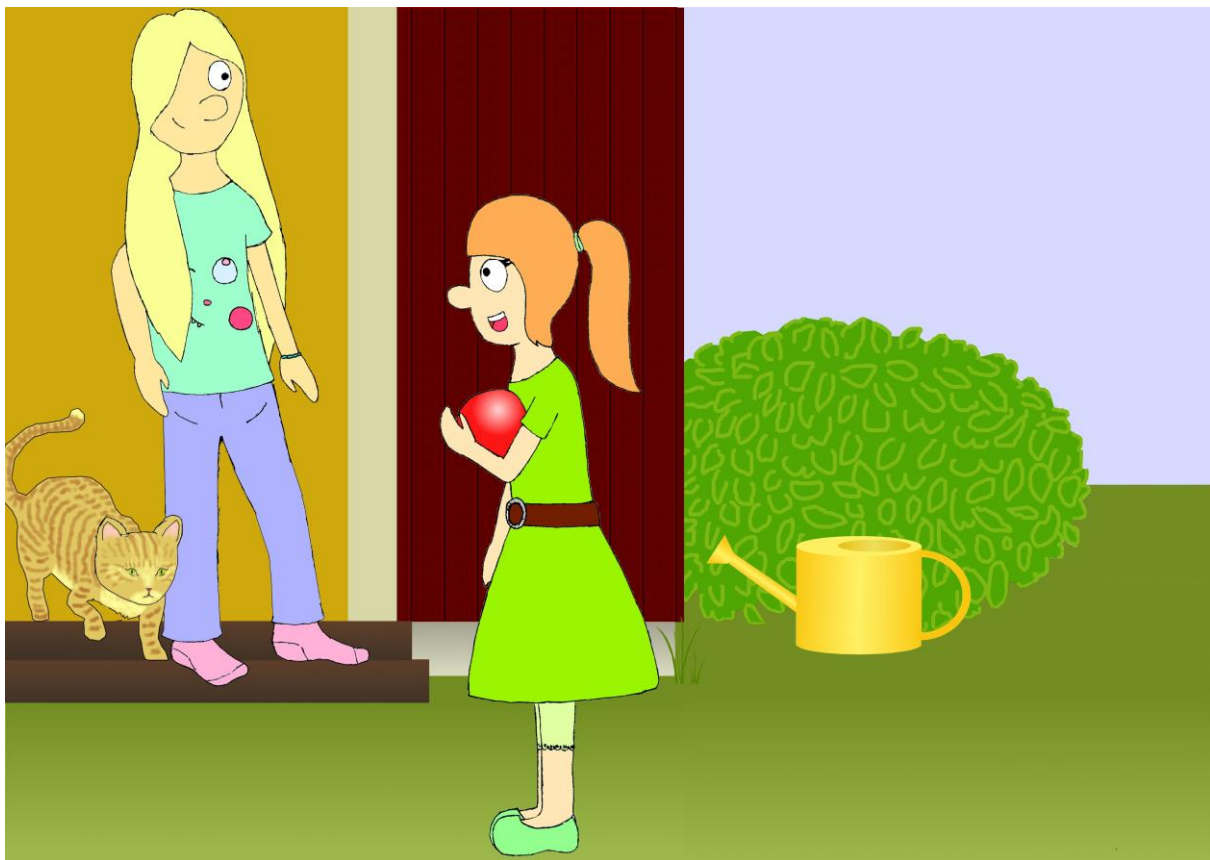

BOLLEN

Juni Malmberg och Mari Rosenkvist

Bollen

© 2014 Juni Malmberg och Mari Rosenkvist

Ella tog sin boll och gick till Clara. Hon knackade på.

– Hej Clara, sade Ella, vill du komma ut och leka med min boll?

Clara tvekade.

– Jag och min lillebror Carl har byggt en koja. Kan vi inte leka i den?
frågade Clara.

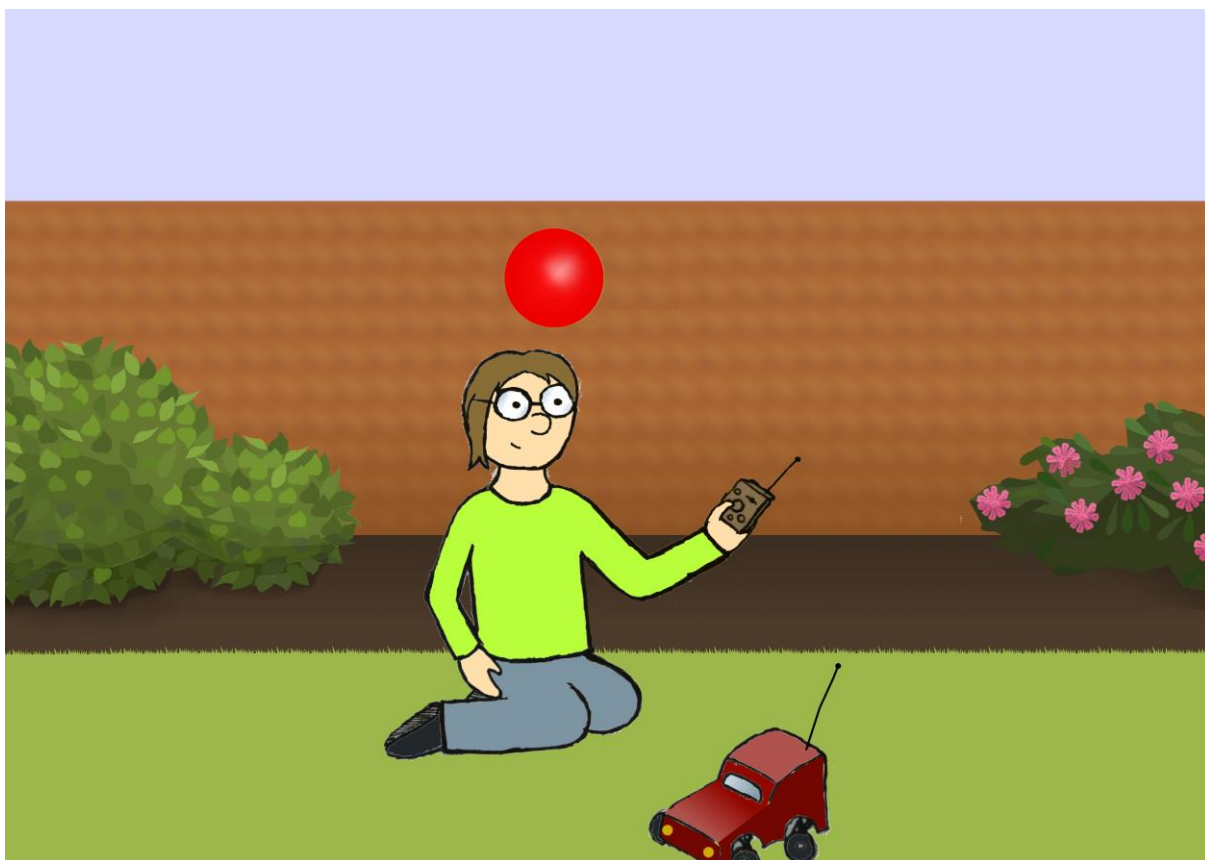
– Okej! sade Ella och lade sin boll brevid vattenkannan som stod vid väggen. Hon följde med Clara in.

Claras katt hade smugit ut när Clara öppnade dörren. Katten hade fått syn på bollen och ville leka med den. Men så snart katten kom ut ur trädgården dök en hund upp.

Hunden såg så hotfull ut att katten raskt klängde uppför stammen på herr Larssons stora ek.

Två barn kom springande. Det var deras hund. Barnen tyckte synd om katten så de tog upp bollen och sköt iväg den, för att hunden skulle få något annat att tänka på. Hunden sprang och hämtade bollen och barnen sköt iväg den igen.

Men den här gången for bollen över en mur och landade rakt i huvudet på lille Thorbjörn, som satt i sin trädgård. Han tog bollen och sprang ut på gården till de andra barnen.

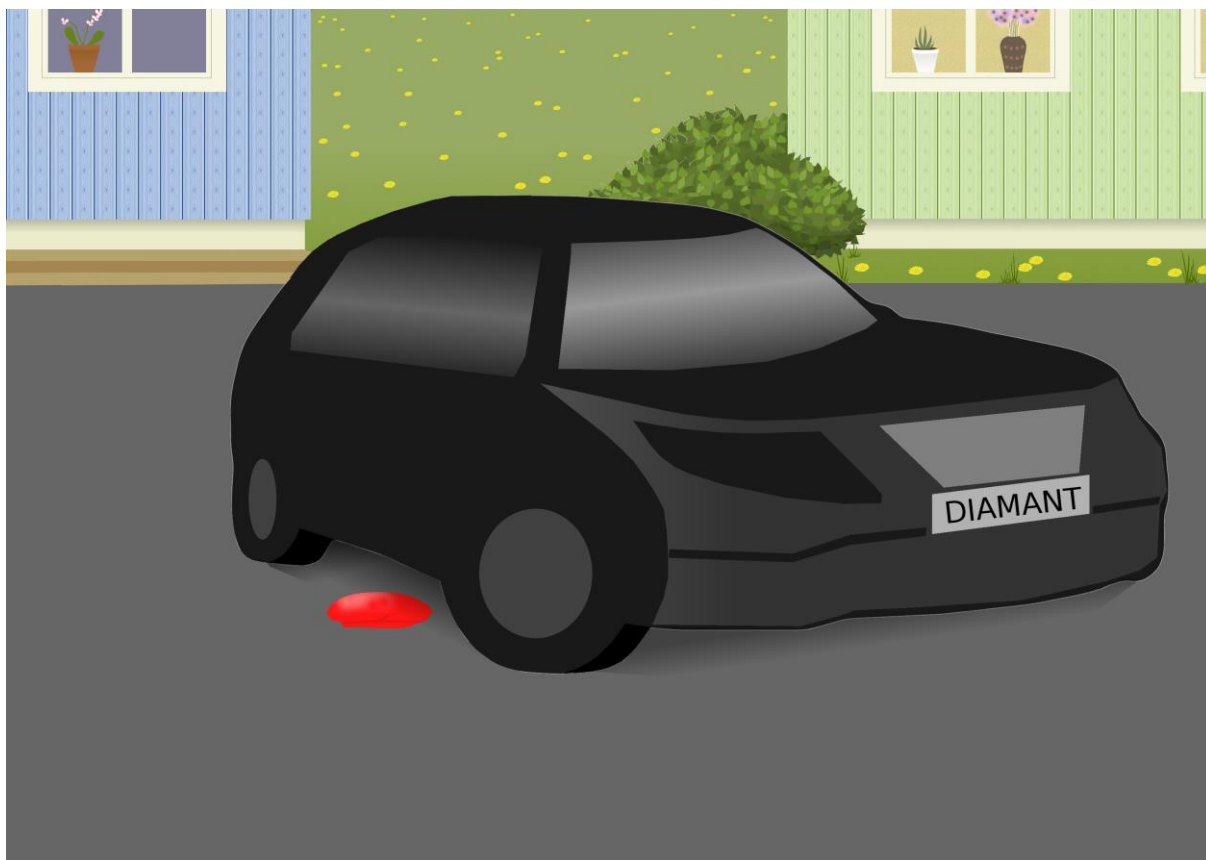
– Vill ni spela fotboll med mig? ropade han.

Det ville de andra barnen gärna. När det stod 5 - 3 till Thorbjörns lag, kom Thorbjörns mamma ut ur huset och ropade:

– Kom allihop, jag bjuder på fika på baksidan.

Alla barnen sprang in i Thorbjörns trädgård. Bollen tog de inte med sig. Den låg kvar på gatan. Just då kom en svart bil körande, alldeles för fort.

I bilen satt en tjuv som just hade stulit en värdefull diamant från stadens naturhistoriska museum. Han hade länge drömt om att lägga beslag på den där diamanten. Nu var den äntligen hans och hans tankar kretsade helt kring hur han skulle gömma diamanten. Han såg inte den röda bollen som låg på gatan. PANG! Bollen smällde under ena framdäcket. Tjuven trodde att det var bildäcket som fick punktering, så han bromsade ilsket in och klev ur bilen. Till sin lättnad såg han att smällen hade kommit från en boll. I samma stund fick han en strålande idé. Han skulle gömma diamanten inuti bollen.

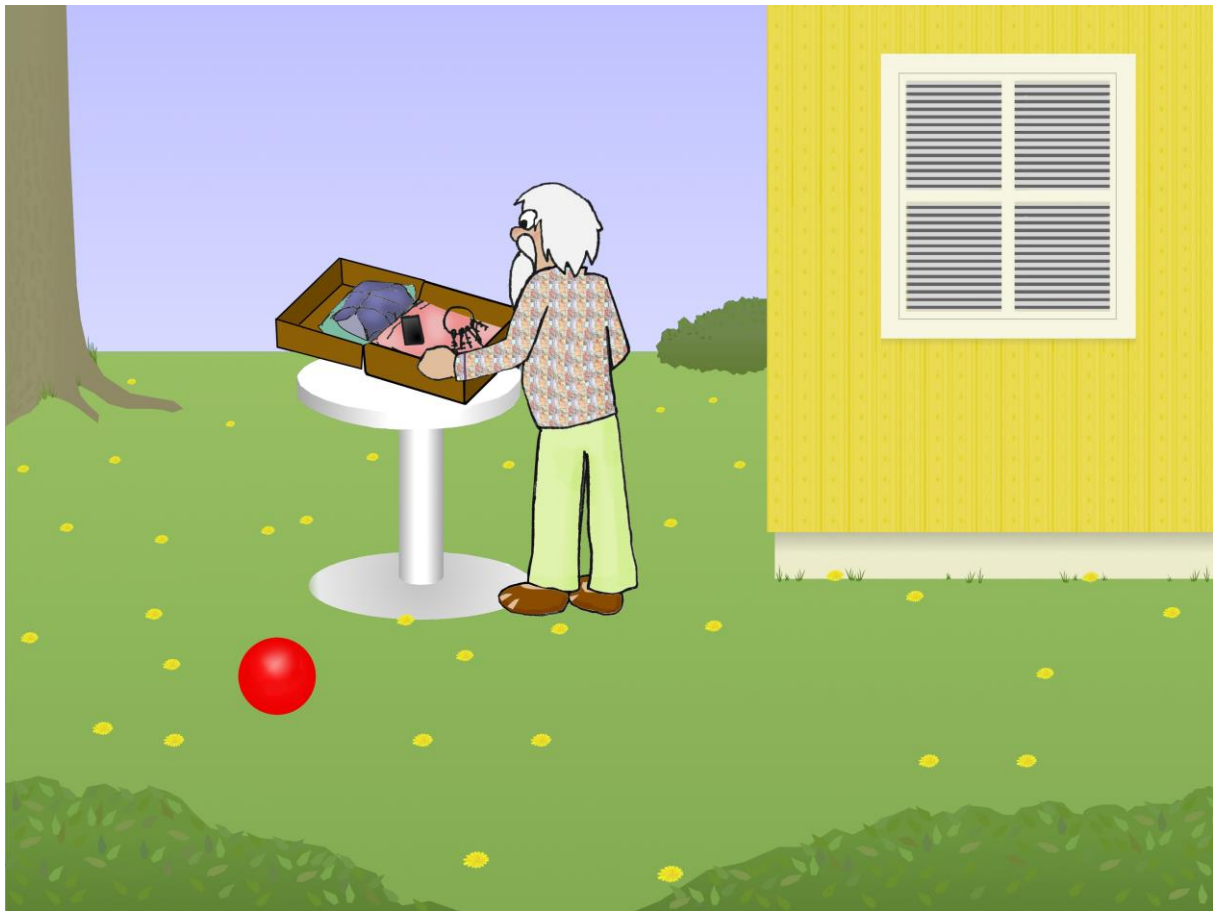
När tjuven kom hem, stoppade han in diamanten i bollen och lagade bollen omsorgsfullt. Nu såg bollen ut som ny igen. Tjuven packade nöjd sin resväska. Han skulle fly landet, med diamanten gömd i bollen.

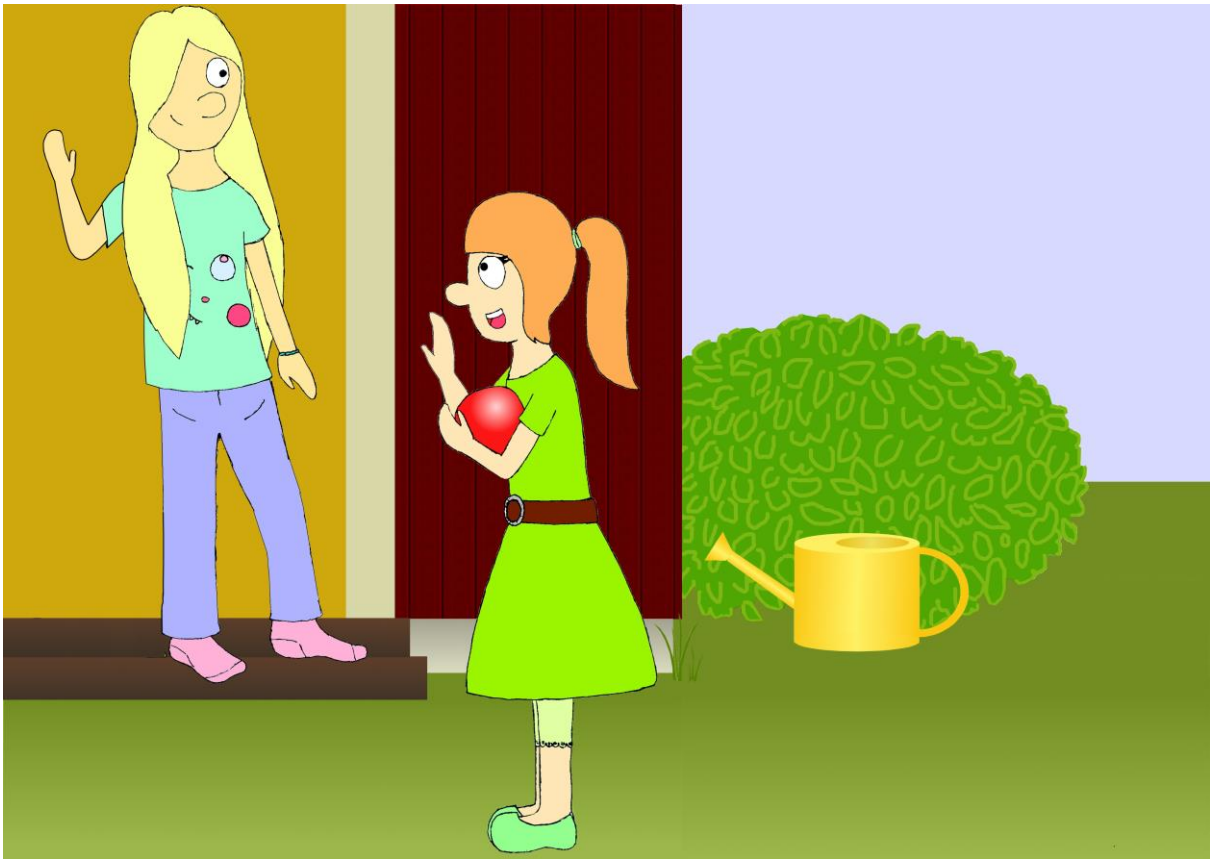
Väl på flygplatsen såg tjuven att det var länge tills planet skulle gå. Han sjönk ner på en bänk och när han ställde resväskan ifrån sig, märkte han inte att han satte den alldeles intill en brunbränd farbror som satt på bänken bredvid. Tjuvens uppmärksamhet hade fångats helt av en artikel i tidningen.

Farbrorn på bänken bredvid var herr Larsson. Han hade just kommit tillbaka från sin solsemester. Nu letade han i tidtabellen på mobilen efter en buss in mot staden. Det var visst bara ett par minuter till avgång, så han han reste sig snabbt, sträckte sig efter resväskan och skyndade iväg. Tjuven var så inne i det han läste, att han inte såg vems väska farbrorn plockade upp.

När herr Larsson kom hem, öppnade han resväskan för att ta fram sina nycklar. Bollen föll ut och rullade in i Claras trädgård. Den stannade bredvid vattenkannan. Herr Larsson tittade förvirrat ner i väskan. Sina nycklar såg han ingenstans. Det närmaste han kom var fem dyrkar i en knippa.

– Det här är fel väska! flämtade han tyst för sig själv.

– Nu får ni sluta leka, dags för kvällsmat! ropade Claras mamma.

Clara och Ella avslutade motvilligt leken i kojans. Clara följde med ner till dörren. Ella tog upp sin boll och vinkade hejdå. Hon tyckte att bollen kändes lite tung.

– Jag är nog bara trött för att vi har lekt så mycket, tänkte hon.

Oss emellan hade hon ju alldeles fel, men det kanske är bäst att ingen mer får reda på det. Vad tycker du?

Ella har med sin röda boll till Clara,
Efteråt tar hon hem den igen.

Samma dag har det varit inbrott på
stadens naturhistoriska museum.

Men vad har det med Ella att göra?